

Nehemia Info

IRÁK Tři roky v zajetí

ÍRÁN Zprávy o Kristu se šíří ještě rychleji

UKRAJINA Krivij Rih a Doněcká oblast

SIBIŘ Misie na Sibiři

Přinášíme změnu
do lidských životů.

Misionářem v nouzi

O misiích toho byly napsány již spousty. Co nového bych tak asi mohla napsat já coby „ne-misionář“? Ráda bych tento text věnovala všem, kteří se necítí být misionáři v tom pravém slova smyslu.

Východiskem je pro mne biblický příběh ženy jménem Noemi (Rozkošná). Se svým manželem opustili Izrael v době hladu a šli „za lepším“ do Moábu. Co se tam všechno dělo, nevíme, ale o šťastném životě mluvit nemůžeme. Postupně zemřeli všichni muži – nejprve manžel, pak i oba synové. Ti se stihli ještě oženit, ale děti neměli. Každopádně Bible příběh podává tak, že Noemi stíhala rána za ránou. Nakonec se s jednou snachou vrací zpět do Izraele, vše dopadne dobře, ale to Noemi dlouho nevěděla.

Jestli bych měla několika slovy její život shrnout, tak rozhodně kandiduje na označení neúspěšná. Ztratila manžela, ztratila syny, v nové zemi kořeny nezapustila a s prohrou se vrací nazpět. Sama sebe pojmenovala Mara (= hořká). Je takovým antihrdinou pro dnešní dobu, velebící úspěch.

A přeci se jí něco povedlo - získala svou snachu Rút. Nejen pro cestu zpět, dokonce i pro svou víru („Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh bude mým Bohem.“ Rút 1,16).

Tato žena v sobě něco musela mít, když se Rút rozhodla opustit svou zemi a jít do neznáma. A v tom vidím úspěch Noemi. Její vize umřela, její projekt selhal, ale přesto se dokázala dotknout srdce jiného člověka do té míry, že jí získala. Pohanská žena tak vstupuje do dějin Izraele, do Ježíšova rodokmenu.

Abychom byli misionáři, nepotřebujeme nutně projekt. Nemusíme se dokonce ani považovat za úspěšné. Je to všechno o něčem jiném. Svou roli tady hrál vzájemný vztah – ona měla ráda své snachy a ony měly rády ji. Je to hodné o našem myšlení – nezanevřela na Hospodina ani v situaci, kdy ztratila nejbližší. Bůh jí byl oporou a její snachy to viděly. Proto se Rút rozhodla ji následovat.

Přátelé, lidé nás sledují. Vidí nás, když se nám daří, ale mnohem více nás sledují, když se nedaří. Jak se zachováme? Bude Hospodin stále naší posilou? Misie, to je o našem myšlení, o našem srdci. Žijme autentický život s naším Pánem, ať se nám daří jakkoli a ať jsme kdekoli a misie bude „vedlejším produktem našeho života“. Tak můžeme být misionáři za jakýchkoli okolností. Staňme se jimi.

Olga Moldanová,
člen Správní rady

Obsah

3 Andělský doprovod

4 Irák
Letnice vs. koronavirus v Iráku

6 Irák
Bylo mi devět, když mě zajali

8 Příběhy z misie
On řídil naše kroky

9 Írán
Zprávy o Kristu se šíří ještě rychleji

10 Ukrajina
Krivij Rih a Doněcká oblast

11 Ukrajina
Apostolovo

12 Ukrajina
Otčij dom potřebuje naši pomoc

14 Sibiř
Misie na Sibiři

16 Kairo
Aktuality

Příběh Melvina a Eleanor Jorgenson, kteří pracovali na misijním poli 50 let.

Andělský doprovod

Příklad z misijní organizace AGWM

Letěl jsem z Bruselu do tehdejšího jugoslávského Bělehradu (dnešní Srbsko) bez nějakých pochybností.

Po přistání jsem se měl na letišti setkat s pastorem velkého sboru v Subotici. Nebyl tedy důvod se ničeho obávat.

Společné setkání v nedohlednu. Když letadlo přistálo, prošel jsem obvyklou pasovou kontrolou a šel k východu, kde jsme se měli společně potkat. Pastor tam však nebyl. Zpočátku mě to nijak nezaskočilo, předpokládal jsem, že se asi zpozdil někde na cestě. Po půlhodině čekání jsem ale přeci jen začal přemýšlet, kde by mohl být.

Vůbec jsem však netušil, že pastor už na letišti byl a na informacích mu řekli, že jsem nedorazil. Vydal se tedy zpět 190 km do Subotice dumajíc nad tím, kde by jeho hostující kazatel a řečník konference mohl být.

Sám v cizí zemi. Zatímco se pastor vracel zpět domů beze mne, já jsem na něj s narůstajícími obavami čekal na letišti. Přátelé na mě naléhali, abych se na tuto cestu nevydával, ale já jsem vnímal, že mě sem Bůh volá. Teď jsem byl v neznámé zemi, neschopen mluvit místním jazykem a na druhý den ráno v 8:30 jsem potřeboval být v Subotici.

Co teď? Rozhodl jsem se, že bych se mohl alespoň pokusit nastoupit do autobusu, který by mě dovezl do města někde na zastávku. U terminálu jsem však byl ohromen a zděšen neskutečným davem lidí a spoustou příjezdějících a odjíždějících autobusů. Co teď? Přemýšlel jsem.

A pak se to stalo! Když jsem se vracel zpět od autobusových stanic, mou pozornost upoutal jeden muž. Jeho vystupování nebylo nijak odlišné od ostatních lidí. Jen se na mě díval a usmíval se.

Jízdenka na autobus. Muž posunky naznačil, abych jej následoval. Nic lepšího jsem v plánu neměl, proto jsem souhlasně přikývl a dával pozor, abych jej neztratil z očí. Vedl mě skrz dav do budovy s terminály k pokladnám s jízdenkami. Nakonec se muž zastavil u konkrétního okna a mluvil s prodejcem, který mu dal jízdenku. Podal mi ji a znova naznačil, abych jej následoval.

Skrz prosklené dveře jsem viděl příjezdějící a odjíždějící autobusy. Opět mi naznačil, abych čekal u konkrétního prázdného stanoviště. Od této chvíle jsem věděl, že mě autobus doveze do Subotice. Nabízel jsem tomuto muži peníze, on je však odmítl a odešel.

Čekal jsem tedy na zastávce, ale po dvaceti minutách jsem začínal být značně nejistý. Pak jsem však opět skrz dav zahlédl tvář usmívajícího se muže, který mi posunky naznačoval, ať ještě počkám a zase zmizel.

V tu chvíli autobus dorazil na stanoviště. Nastoupil jsem, ukázal jízdenku a našel si místo.

Tu noc jsem přespal spokojeně v hotelu nedaleko zastávky v Subotici a k mému překvapení hned brzy zrána do hotelu dorazil pastor, který přijel zjistit, zda jsem čirou náhodou přece jen nedorazil.

Byl jsem bezradný, Bůh mi však přispěchal na pomoc a zajistil řešení. Dokonce mi v Jugoslávii poslal do cesty anděla, který mi pomohl právě ve chvíli, kdy jsem to potřeboval. ■

Letnice vs. koronavirus v Iráku

Benjamin W.

Nikdo z nás už asi nemá chuť číst či poslouchat další zprávy ohledně koronaviru. Rád bych vám však napsal krátkou zprávu o tom, co se nyní v Kurdistánu v Iráku děje. Sloužíme zde menšinovým skupinám Jezídů a křesťanům. Z důvodu karantény a zákazu vycházení byly všechny naše služby omezeny. Dokonce i lidé v uprchlických táborech mají nařízeno neopouštět stany. Vlivem těchto opatření však lidé přicházejí o zdroj obživy.

Pomoc 700 rodinám. Jsem rád, že jsme i v této situaci mohli pomoci více než 700 jezidským rodinám. Darovali jsme jim potraviny a hygienické potřeby. Některé jezidské rodiny jsou zde nové. Přišly nedávno ze syrského Afrinu, kde lidé opět ze strany tureckých milic zakoušejí pronásledování, ženy jsou unášeny a farmáři vyháněni, mnoho hrobů, svatyní a poutních míst bylo zničeno.

Sbírka. O Letnicích uspořádaly sbory AC v moravskoslezské oblasti sbírku na chudé kurdské křesťany, kteří vlivem koronaviru přišli o práci. Získali jsme celkem 50 000 Kč. Když jsem se dozvěděl, že se obdarované kurdské rodiny dělily o potraviny se svými sousedy, byl jsem opravdu nadšený. Tato pomoc přinesla mnoho radosti a požehnaní!

Tehdy o letnicích i Kurdové a obyvatelé Mezopotámie byli ohromeni, když učedníky slyšeli hovořit o velikých skutcích Božích aneb Jak můžeme pomoci v období koronaviru.

Vždyť již v minulosti právě o Letnicích Médové (dnešní Kurdové) slyšeli ve svém jazyce o velkých Božích věcech a byli z toho ohromeni! (Sk 2) Ano, o Letnicích, které jsme si opět 1. června připomínali, se společenství kristovců dělilo s lidmi, kteří měli nedostatek. Činili to s radostí, jak kdo potřeboval. Proto mám radost, že se to děje i v dnešní době.

Děkuji, že jste pro tyto lidi požehnaním ať už prostřednictvím modlitby, nebo skrze vaši štědrost.

Projekty jsou spolufinancovány partnerskou organizací Shelter Now International, ve které je ředitelem nám blízký Georg Taubmann.

Pokud byste chtěli podpořit práci mezi Jezidy a pomoci jejich rodinám, použijte prosím č. ú. 1057340/2060, nebo 100113352/0300, v. s. 1002. ■

Hospodin dává osamělým rodinu

Benjamin W.

V minulém čísle časopisu Nehemia Info jsem psal o vizi, kterou jsem přijal pro naši práci v Iráku. Zmiňoval jsem projekty a Žalm 68, ve kterém je tato vize potvrzena: „Hospodin je ochránce vdov, otec sirotků. Osamělým dává rodinu, vězně vyvádí na svobodu...“ Psal jsem také o dívkách ze zajetí ISIS a o rehabilitačním centru pro ženy. V průběhu naší práce slycháme nejrůznější životní příběhy, čím vším si musely tyto dívky v životě projít, většina příběhů je ale nepublikovatelná. Přesto však se s námi dvě jezidské dívky Amina a Fajza podělily o to, co je v životě potkalo, a i když je pro ně celá událost velmi ponižující, daly nám ke zveřejnění svá svolení. ■

Bolestivé příběhy jezidských dívek

Amina je na obrázku vpravo, z levé strany Fajza.

Tři roky v zajetí Příběh Aminy

Amina byla jako osmnáctiletá dívka unesena spolu s celou svou rodinou bojovníky ISIS (kromě jednoho bratra). Mužové je od sebe všechny oddělili a Amina musela tři roky sloužit jako sexuální otrokyně v zajetí ISIS v Mosulu. Aminina sestra, která se také stala otrokyní, však v zajetí nepřežila. Nevydržela krutost ISIS a spáchala sebevraždu. Unesen byl i jejich nejmladší bratr, který byl tehdy ještě miminko. Nyní je osvobozen, ale nikoho z rodiny nepoznává a dokonce nezná ani svůj rodný jazyk. Když letadla začala osvobozovat Mosul, ležela Amina nemocná v mosulské nemocnici. Tehdy jedna z bomb zasáhla i nemocnici a exploze zranila Amině ruku a nohu. Armáda však brzy nato v boji s nepřáteli zvítězila a Amina se tak mohla dostat zpět do Kurdistánu.

Rodina. Další čtyři bratři a druhá sestra se také již vrátili zpět domů z otroctví v ISIS, ale protože jsou jejich rodiče stále nezvěstní, převzala Amina jako nejstarší dcera za svou rodinu zodpovědnost. Nyní tato jednadvacetiletá dívka prochází těžkými depresemi a rány na ruce i noze se stále ještě plně nezahojily. Bydlí v uprchlickém táboře a navštěvuje naše centrum pro traumatizované dívky, které přežily otroctví v ISIS. ■

Strasti devítileté dívky jménem Fajza začínají v Iráku. I ona se s námi podělila o svůj bolestný příběh...

Příběh Fajzy Bylo mi devět, když mě unesli

Fajza

Únos a zajetí. Když stoupenci ISIS napadli Sinjar, zajali mě, mou sestru, tetu i babičku. Naložili nás do auta a zavezli do Tal Afar. Měsíc jsme byly zavřené v nějaké škole a pak nás převezli do jiné školy, tentokrát v Mosulu, kde jsme strávily dalších deset dní. Pak nás odvezli zpět a uvěznil v nějakém domě. Zde po dobu devíti měsíců denně přicházeli stoupenci ISIS a vybírali si pro sebe ženy a dívky.

Potupa a bolest. Pak z nás vybrali všechny svobodné dívky a děti a odvezli zpět do Mosulu na místo, kam si denně přicházeli muži vybírat své otrokyně. Tehdy došla řada i na mě. Násilím mě vyvedli a zavřeli na 55 dní do vězení, kde jsme dostávaly jen jednu láhev vody a kousíček chleba, nic víc. Na konci těchto dní už byla v naší zemi zima a tehdy nás přinutili se osprchovat ve studené vodě a pak mě přivezli do domu muže jménem Al Imam Abu Talub. Každý den mě bil a zneužíval a choval se ke mně odporně. Spolu se mnou zde byly ještě dvě další jezidské dívky. (Když dívky hovoří o bití, je to vlastně jemnějšími slovy řečeno, že byly znásilněny, za což se dívky velice stydí. Je to pro ně potupné.)

Krutá realita. Po patnácti dnech mě tento muž nabídl svému kamarádovi Abu Majmunovi jako dar, což je běžnou praxí islámských bojovníků. U tohoto muže jsem musela zůstat dva roky. Surově mě bil a jeho rodina se ke mně chovala stejně. Jednou se mě dokonce pokoušela zabít i jeho žena. Když mě jednou Abu opět znásilnil, otěhotněla jsem, vlivem jeho bití jsem však nakonec potratila. Tento muž byl však jednoho dne zastřelen dronem. Mé utrpení však tímto neskončilo. Jeho bratři o mě losovali, či ženou se dále stanu. Na patnáct dní jsem tehdy skončila u jeho nejstaršího bratra, ale i jej zabila střela z dronu. U jeho rodiny jsem následně zůstala celý rok. Chovali se ke mně nehezky a denně mě bili.

Aukce Jezídek

Nakonec jsem skončila v rukou padesátiletého muže jménem Ali Asen Haji, který měl velkou rodinu, mnoho dětí a vnoučat. Jeho dcery byly starší než já. U něj jsem byla tři roky a denně zažívala bití. Opět jsem otěhotněla, vlivem násilí jsem ale potratila. Po nějaké době jsem otěhotněla znovu, to už mi bylo dvanáct let, a tentokrát jsem již dítě porodila. Bydleli jsme v jedné z posledních opevněných pevností ISIS v Bakhuzi v Sýrii. Vojenská situace a napětí ve městě se stále zhoršovaly a tři dny jsme neměly nic k jídlu. (Při dobytí města Bakhuz protivníky ISIS vojáci následně zjistili, že mnoho mladých jezidských dívek bylo zabito chvíli před osvobozením.)

Vysvobození. Pak jsme utekly do Rakky a Ma' dinu. Tehdy mé dítě onemocnělo, musela jsem s ním do nemocnice, kde si nás však všimla kurdská armáda jménem Peshmerga. Daly jsme se na útek k tureckým hranicím, na cestě nás Peshmerga dostihla, zajala, a mě opět vsadila do vězení, ve kterém jsem strávila 21 dní. Pak trvalo ještě další měsíc, než jsem se opět setkala se svou rodinou. Dítě mi však vzali. (Dítě bylo odňato ze dvou důvodů. Komunita by takové dítě ze znásilnění bojovníkem ISIS nepřijala. A druhým důvodem je, že dítě dle kultury automaticky přebírá náboženství svého otce. Matka proto není způsobilá dítě takovýmto způsobem vychovat. Děti tedy vyrůstají v sirotčinci.) Má mladší sestra je bohužel stále v zajetí ISIS. Cítím se uvnitř zcela rozdrásaná. Jsem vyčerpaná, unavená, a při vzpomínce na to, čím vším jsem si musela projít, je mi špatně. ■

Rehabilitační centrum pro ženy

doporučuji přečíst obsírnější svědectví laureátky Nobelovy ceny Nádija Murád v knize „Poslední dívka“.

Pokud byste rádi pomohli právě těmto ženám, prosím, použijte č. ú. 1057340/2060, v. s. 10021. Pomoc Jezídům v. s. 1002, pomoc j. dětem v. s. 10022. Na podporu práce Wojnarových v. s. 2303. ■

Fajza a Amina nyní žijí v uprchlickém táboře v severním Iráku a rády navštěvují naše centrum. Nabízíme zde jezidským dívkám útočiště a pomáháme jim překonávat traumata, kterými si musely jako otrokyně ISIS projít. V loňském roce jsme ve městě Baadre pronajali dům, kde se dívky mohou účastnit nejrůznějších aktivit. Nabízíme terapeutické pohovory, sport, umění, hudbu či kurzy, které dívkám pomůžou získat stabilitu a najít zaměstnání.

Jsem rád, že těmto dívkám můžeme pomoci i materiálně, protože nemají téměř nic. V zimě jsme jim darovali do stanů přímotopy a v létě, kdy teploty ve stínu dosahují 50 stupňů, jsme jim pořídili vodní odpařovací chladicí zařízení nebo ledničku. Ano – nabídnout pohár studené vody žízňícímu je velmi praktické křesťanství. (Mt 25:35)

Jen modlitba? Lidé se mě ptají: „Co pro tyto dívky můžeme udělat? Chtěli bychom pomoci víc než jen modlitbou.“ Chci vás však povzbudit, modlitba není jen duchovní rituál, ale skutečná služba. Ano, modlitba není jenom nějaké gesto, ale mocný nástroj, skrze který Bůh proměňuje nejen nás, ale i ty, za které se modlíme.

Vždyť právě skrze modlitbu slyšely mnohé národy ve svých jazycích zvěst o velikých skutcích Božích a byly z toho ohromeny! Bůh jedná a vysvobodí nás i prostřednictvím vašich modliteb! (2 Kor 1:10-11)

Pokud byste se chtěli o dívkách v zajetí a o celkovém pozadí situace v Iráku dozvědět více,

On řídil naše kroky

Překlad z misijní organizace AGWM

Byla sobota ráno, říjen 2003. Ten den jsme s mojí ženou Loretou měli spoustu plánů. Po shromáždění v místním sboru v Haifě v Izraeli jsme se chtěli před dalším programem naobědvat v místní restauraci. Někteří naši milí kolegové se chystali na návrat zpět do Spojených států, a tak jsme se těšili, že je ještě před odjezdem naposledy navštívíme.

Oblíbená restaurace. Restaurace Maxim, kde jsme měli v plánu se najíst, je neobvyklým a zvláštním místem. Haifa totiž zůstala i přes léta konfliktů v jiných městech v podstatě výjimečným vzorem soužití mezi Židy a Arabi. Spoluvlastníkem restaurace je arabsko-židovská rodina, jejímž záměrem bylo umožnit setkání lidem ze všech etnických i náboženských komunit ve městě.

Náhlá změna restaurace. Už jsme byli s Loretou na cestě do Maximu, z ničeho nic jsme se však na poslední chvíli rozhodli, že se najíme jinde, v kavárně Bank Café. Věděli jsme, že tam prodávají velmi dobrý jablečný zákusek, který jsme chtěli přinést našim přátelům. Někdo se za nás v tu chvíli musel modlit, protože naše zdánlivě náhodné rozhodnutí najíst se v Bank Café nám pravděpodobně zachránilo život.

Nečekaný zvrat. Když jsme obědvali, všimli jsme si, že se kolem nás docela jistě děje něco neobvyklého. V dálce jsme slyšeli houkání sanitek a lidé kolem zneklidněli. Nevěděli jsme přesně, co se stalo, ale vše naznačovalo, že jde zřejmě o nějaký útok ve městě.

Vyšli jsme z kavárny a autem jsme směřovali k dálnici, která nás měla vyvést ven z města. Za okamžik jsme však spatřili něco hrozného. Výbuch bomby zničil restauraci Maxim.

Psané příběhy
o Boží věrnosti.

Atentátníkem byla žena. Zatímco jsme seděli v jiné restauraci, sebevražedný atentátník udeřil přímo v místě, kde jsme původně chtěli obědovat. Později jsme se dozvěděli, že se do Maximu dostala mladá 28letá žena, která věděla, že v rušnou sobotu bude Maxim plný lidí. V osudný den se této mladé ženě s nenávisným a zraněným srdcem podařilo projít kolem bezpečnostní kontroly, aby se v restauraci posadila a objednala si.

Podle pozdějších zpráv, ještě než žena odpálila skrytou bombu, jedla v poklidu svůj oběd. V tom okamžiku mohutná vlna exploze roztrhla její tělo a navždy vzala život 21 dalším lidem, mezi nimiž byli dospělí i děti, Židé i Arabové, bohatí i chudí. Více než padesát dalších lidí bylo zraněno. Některé z obětí jsme dokonce znali osobně.

Smišené pocity. Při pohledu na známé a nyní zdevastované místo jsme zároveň přemýšleli nad tím, co se nám mohlo stát, avšak nestalo. Byl to dusivý pocit. Následovaly rozporuplné a zdrcující emoce, a to nejen ten den, ale i ve dnech, které následovaly. Velice intenzivně jsme zažívali nepřijemné pocity spojené s prázdnotou a bezcitností.

Stále jsme tomu všemu nemohli uvěřit, byli jsme v šoku, prožívali jsme však ve stejnou chvíli i neskutečnou vděčnost vůči Bohu Otci. Skrze situaci, která nastala, nám Bůh neobvykle ilustroval svou nezaslouženou milost. Ochránil nás takřka od jisté smrti a traumatu, my jsme na tom neměli žádný podíl. Jednoduše Jeho milost řídila naše kroky. ■

Povzbudivé zprávy
z Íránu v době
koronaviru.

Írán: Zprávy o Kristu se šíří ještě rychleji

Elam

Větší hlad po pravdě. Íránci byli již dříve otevření na evangelium, pak přišel strach z pandemie koronaviru a ten zapříčinil ještě větší hlad po duchovní pravdě.

Vedoucí domácích skupinek začali povzbuzovat všechny věřící, aby se stali evangelisty. A jejich reakce byla velmi pozitivní, s odvahou vycházeli k lidem, dokonce i nově uvěřivší. Obvolávají své rodiny a přátele a hovoří s nimi o naději v Kristu a nabízí jim modlitbu. Na sociálních médiích směle sdílejí biblické verše a nádherné písně o Ježíši. A výsledkem je, že mnohem více Íránců nyní přichází ke Kristu.

Jedna rodina ze Širazu si všimla na Instagramu fotografie sdílené jejich kamarádkou. Po několika dnech jí napsali zprávu: „Vlivem karantény nesmíme ven z domu, ale každý večer si čteme biblické verše, které sdílíš na Instagramu. Tvůj Bůh je tak milující a laskavý. Můžeme si popovídat?“ Poté celá rodina uvěřila.

Odvážní a smělí křesťané stále rozdávají Bible a jsou v tom velice nápadití. Nedávno dva mladíci v sousední vesnici, která byla z velké části zasažena koronavirem, vkládali kapesní Bible přímo do poštovních schránek. ■

Ježíši, Ty jsi na nás zapomněl?

Maryam* uvěřila zhruba před rokem a bydlí sama se svými dvěma malými dětmi. Vlivem karantény způsobené koronavirem přišla o práci, tedy o zdroj svých příjmů, a tak jim v domácnosti brzy došly zásoby potravin. A došlo to až tak daleko, že jednoho dne večer musela uložit své děti hladové. V zoufalství se pak modlila: „Ježíši, ty jsi na nás zapomněl?“

Když pak usnula, zdál se jí sen, ve kterém se jí přímo přede dveřmi objevil Ježíš. Zazvonil, a když jej pozvala dál, cítila se provinile, protože věděla, že mu nemá co nabídnout. Když však odběhla do kuchyně a otevřela ledničku, zjistila, že je plná jídla! Přiběhla zpět k Ježíši a chtěla mu poděkovat, ale on už v místnosti nebyl.

Náhle ji ze snu probudil zvonek. Přede dveřmi stáli dva muži s obrovským balíkem. Když do něj Maryam

nakoukla a uviděla, že je plný jídla, omdlela. Muži jí pomohli zpět na nohy a vysvětlili, že jsou křesťané, kteří tajně rozvázejí jídlo potřebným. Když se rozloučili, Maryam nepřestávala plakat dojetím. Uvědomila si, že Ježíš na ně nezapomněl.

Tito dva muži byli jedni z 230 vyškolených vedoucích, kteří nyní prostřednictvím organizace Elam v Íránu slouží. Mnoho těchto vedoucích organizuje a doručuje potravinovou pomoc těm nejpotřebnějším a využívají příležitosti k šíření Boží lásky. ■

Pokud chcete přispět na nákup íránských Biblí, prosím, použijte č. ú. 1057340/2060 nebo 100113352/0300, v. s. 1004.

Krivij Rih

Dost depresivní město na Ukrajině

Konstantin Melnik

I když se Sovětský svaz rozpadl už dávno, období komunismu tu stále všechno kolem připomíná. Neuvidíte tu žádné nové školy ani nemocnice. Železozpracující průmysl vyzdobil naše město mnohakilometrovými doly a fabrikami s bezpočtem komínů. Za posledních 15 let přišlo naše město o 200 tisíc obyvatel. Dnes jich tedy ve městě žije okolo 620 tisíc. Jeden z vlivných Čechů o našem městě nedávno prohlásil, že je to „Mordor“. Pokud byste měli možnost nějakou dobu s námi žít, asi byste s ním souhlasili.

Bez naděje i naděje. Nicméně i ve městě bez naděje lze nalézt naději. Tak, jak je to napsáno v Bibli: „Lid sedící v temnotě uviděl veliké světlo, těm, kteří seděli v krajině a stínu smrti, vzešlo světlo.“ (Mt 4:16) Navzdory příšerné atmosféře a nebo možná právě proto, Bůh požehnal naše město více než 100 evangelikálních církví. I naši církev „Filadelfia“ si Bůh používá, aby městu zazářilo světlo evangelia. Krmíme hladové, pomáháme dětem v nemocnicích, sloužíme rodinám.

Veliké díky patří české církvi a Nadačnímu fondu Nehemia, že nás v tomto úsilí po dlouhá léta podporují. Je to pro nás neustálou připomínkou, že církev není rozdělena žádnými hranicemi.

Situace v naší zemi je i nadále velice těžká. Pandemie, která komplikuje život po celém světě, doléhá i na nás. K tomu obtížná ekonomická situace, politická krize a válka na východě Ukrajiny. Tento neustále sílící tlak nám

ale nemůže zabránit ve službě, ať už jsou podmínky a okolnosti jakékoliv, protože lidé, o které se staráme, jsou pro Boha tím největším pokladem.

Šestileté napětí v Doněcké oblasti. Na Ukrajině ale najdete města, která jsou na tom ještě mnohem hůře než Krivij Rih. Na frontové linii čelí i nadále neskutečné hrůze. Náš přítel, pastor církve „Archa“ Ivan Ivanovič Prjadka, se kterým spolupracujeme a společně sloužíme, píše: „Město Krasnogorivka v Doněcké oblasti zažívá už šest let nepřetržitě bojové operace. Město je zničené, lidé žijí v neustálém stresu a strachu. V současnosti zažíváme méně výbuchů přímo ve městě. Střelba je však slyšet z okrajových částí města a nikdy nevíme, jak se bude

situace dále vyvíjet. My, církev „Archa“, spoléháme na Boha a neztrácíme naději. Místním obyvatelům se snažíme pomoci všemi možnými způsoby, aby mohli pocítit, jak moc je Bůh miluje. Pořádáme každodenní charitativní obědy, distribuujeme humanitární pomoc, oblečení, obuv, pitnou vodu, potravinové balíčky, hygienické potřeby.

V modlitebně je i nadále otevřená prádelna.

Obyvatelé města i vojáci se k nám také chodí umývat. Také pomáháme opravovat střechy poničené bombardováním, uklízíme město, sekáme trávu i keře. Lidé vidí naši usilovnou práci a jsou stále více otevření naslouchat i našemu poselství evangelia. Jejich srdce jsou naplněna vděčností. „Jste naši záchranou! Kdybychom vás neměli, nemohli bychom v této strašné době přežít,“ řekla nám nedávno 76letá Zinaida Pavlovna.

Drazí přátelé, jsme nesmírně vděční, že nás s vámi Bůh spojil do jedné rodiny v Kristu! Necítíme se opuštěni. Kdo má Ježíše, ten má také naději! Modlete se prosím za Ukrajinu. Za ukončení války i za otevření srdcí pro dobrou zprávu o Ježíši. ■

Pomoc nejen ve válečné zóně Ukrajiny.

Apostolovo

Praktická pomoc v době koronaviru

Pavel Golub

V době koronavirové pandemie jsem pocítil touhu v našem městě zorganizovat potravinovou pomoc pro seniory, vdovy a sirotky, kteří byli situací ovlivněni nejvíc. Avšak finanční situace na sborovém účtu mě jaksi držela zpátky. Svoji touhu jsem předkládal Bohu a prosil jej o pomoc. V souvislosti s tím jsem také kontaktoval i českou Nehemii, zda nemá možnost zapojit se spolu s námi do pomoci potřebným v Apostolovu.

Zanedlouho přišla odpověď a s ní i prostředky na nákup potravin. Nakonec jsme mohli pomoci i několika rodinám, které se ocitly v existenční nouzi kvůli ztráty zaměstnání.

Pomoc rodinám. Ve spolupráci se sociálním odborem v Apostolovu jsme vytipovali ty nejpotřebnější a postupně je navštívili. Několik lidí, kterým jsme pomohli, nás poté kontaktovalo a prosilo, zda bychom mohli pomoci i jejich sousedům a známým.

Díky pomoci jsme tak navštívili spoustu rodin, mimo jiné i invalidní seniory, kteří nikoho nemají. Uvítali nejen pomoc, ale v neposlední řadě i možnost si popovídat.

Měli jsme možnost pomoci i 80letému muži, který žije úplně sám. Když mě zval do prázdné kuchyně, říkal: „Přicházíte v pravý čas, nemám vůbec nic, a tak jsem se modlil, aby Bůh ke mně někoho poslal s jídlem.“ U šálku čaje mi vyprávěl svůj životní příběh, jak v dětství za války fašisti zabili oba rodiče a sám byl pak odveden do koncentračního tábora. Nicméně ani další události jeho života nebyly zcela bezproblémové. Byl to prostor vyslechnout jeho těžký životní příběh a zároveň mluvit o naději, kterou nám Bůh nabízí. Nakonec jsem se za něj mohl i modlit.

Toto nebyl jediný případ, další a další nám se slzami v očích děkovali, že jsme dorazili v pravý čas.

Dokonce jsme díky vaší štědrosti mohli pomáhat nejen v Apostolovu, ale i v sousední vesnici Novogrigorovské, kde už několik let pracujeme a snažíme se zde založit sbor.

Díky vám jsme pomohli více než 120 lidem.

V návaznosti na rozdávání potravin nás kontaktovala jedna žena a ptala se, kdy začnou bohoslužby. Vyprávěla nám svůj příběh, jak se před mnoha lety smířila s Bohem a nechala pokřtít, ale postupně její víra ochladla. Dnes má znovu touhu se zapojit do církve!

Díky vaší pomoci jsme rozdali potravinové balíčky více než 124 lidem a tak se také za všechny pravidelně modlíme a žehnáme jim.

Pokud byste chtěli pomoci v Apostolovu v jejich práci, prosím, použijte č. ú. 1057340/2060 nebo 100113352/0300, v. s. 5101. ■

Roman Korniyko se svými pracovníky neúnavně pomáhají dětem.

Otčij dom potřebuje naši pomoc

Roman Korniyko

Koronavírová pandemie těžce dolehla na fungování dětského domova Otčij dom. Většina našich zahraničních partnerů nám do měsíce od vypuknutí krize oznámila, že se sami potýkají s vážnými existenčními problémy. Podpora se tedy omezila na 70% nebo 50% a někteří ji dokonce zastavili úplně. Vlivem této situace jsme úplně ztratili největšího dárce z USA, který pokrýval významnou část našich příjmů na fungování domova.

Ztráta zdrojů. V rámci ukrajinských zdrojů se náš příjem také výrazně omezil. Většina našich partnerů se potýká s vážnými finančními problémy. Trh se v některých odvětvích zcela zastavil a kupní síla se omezila na minimum.

Úsporná opatření. V rámci dětského domova jsme byli nuceni zavést úsporná opatření. Navíc někteří z našich zaměstnanců se sami vzdali části svých platů, někteří 30%, 50% a jsou i tací, kteří pobírají jen 10% platu jen proto, abychom krizi přečkali. Nicméně i tak čelíme otázce snížení personálního obsazení.

Lidé se nám snaží pomáhat alespoň tím, že nám nosí potraviny, a tím pádem z ušetřených peněz za nákup potravin částečně hradíme platby za plyn a elektřinu.

V pomoci pokračujeme. I přes tíživou situaci se snažíme i pomáhat těm nejpotřebnějším v našem okolí. V domově se nám stále daří svépomocí pěstovat žampiony, které s malým bochníkem chleba ve spolupráci se sociálním odborem rozdáváme dvakrát týdně potřebným. Pro většinu z nich je to v zásadě jediné, co mají. Jejich vděčnost je bezmezná.

Aktivně hledáme finanční podporu i na Ukrajině skrze fundraisingovou kampaň. Avšak naše země prochází mnoha

změnami a reformací právního systému, díky čemuž se k nám takřka žádné dary nedostaly. Banka je automaticky vrátila zpět kvůli špatné identifikaci...

Aktuálně také řešíme situaci ohledně vzdělání našich dětí.

Před třemi lety jsme se rozhodli otevřít v rámci Otčijho domu vlastní školu. Děti ve státních školách čelily opakovanému šikanování a bití od spolužáků.

Najímáme si externí učitele, kteří k nám dojíždějí a děti vzdělávají přímo u nás. Tím, že nemáme oficiální akreditaci od ministerstva, platíme je z našeho rozpočtu.

Avšak jejich platy jsou nižší, než je na Ukrajině běžné, a tak část z nich uvažuje o rozvázání spolupráce. Momentálně se nám naskytla příležitost akreditaci z ministerstva získat, a tím pádem bychom mohli platy učitelům zvednout na standardní úroveň.

V domově máme většinou děti, které běžnou výuku nezvládají, dále děti invalidní a s downovým syndromem. Proto bychom rádi vzdělávání ponechali u nás.

Naskytla se nám příležitost koupit dům o rozloze 630 m², který by zcela vyhovoval požadavkům ministerstva školství pro udělení akreditace. Dům prodává banka a z původní ceny 100 000 USD byla jeho cena snížena o 30% na 70 000 USD. Aktuálně máme příslib od jednoho dárce 20 000 USD. Pokud bychom budovu získali, budeme moci našim dětem věnovat zvláštní péči, kterou jejich stav vyžaduje.

Od ministerstva budeme dostávat na každého žáka pravidelné dotace, a tím se nám i zlevní provoz celé školy. V současnosti nás provoz školy v budově dětského domova

Nové prostory ke koupi.

stojí ročně 75 000 USD, a to především proto, že všechny náklady platíme z vlastních zdrojů.

Děkujeme vám všem za vaše přátelství, podporu a pomoc, kterou nám poskytujete tolik let! Budeme vděční za vaši

jakoukoliv pomoc, ať na provoz domova nebo na koupi budovy pro zřízení školy.

Pokud byste chtěli pomoci dětskému domovu Otčij dom v jejich práci, prosím, použijte č. ú. 1057340/2060, v. s. 1120. ■

Máša po operaci páteře

Máša Zakrevská žila dlouhé roky na ulici, poté prošla několika dětskými domovy, až zakotvila v Otčij domě. Zde i dospěla a posléze začala i sama pracovat a pomáhat jako zaměstnanec. Od dětství trpěla velkými bolestmi způsobenými pokřivením páteře. Otčij dom se proto rozhodl požádat více dárců o pomoc na její složitou operaci.

Potřebovala nemalé finance (16 500 Euro) na složitou neurochirurgickou operaci. Díky Bohu se potřebná

částka vybrala. Nehemia přispěla částkou 2100 Euro.

Operace proběhla v tureckém Istanbulu a byla úspěšná. Máša je po dvaceti letech bez bolesti! Děkujeme všem, kteří se do pomoci zapojili. ■

Misie na Sibiři

Ilja Leonov

Nadále pokračujeme v naší práci v Mirném. Navázali jsme spoustu nových přátelství. Lidé vnímají, že ve svých životech máme něco výjimečného a poměrně mnoho našich přátel je nyní na cestě k Bohu. Máme tedy naději, že mu jednou svá srdce plně otevřou.

Práce ve Vitimu. S bratrem Leonidem jsme také společně na začátku roku navštívili církev v městečku Vitim. Navštěvovali jsme rodiny a hráli dětem loutková představení, rozdávali jsme jim dárky a přinášeli lidem dobrou zprávu evangelia a každý den jsme pro ně uspořádali bohoslužbu.

Karanténa je i u nás. V souvislosti s Covid-19 je nyní i v našem městě vyhlášena přísná 14denní karanténa. Za porušení hrozí velké pokuty. Můžeme tedy vyjít ven jen v nejnужnějších případech. Všechny velké veřejné akce byly zrušeny a bohoslužby můžeme pořádat jen u nás doma. Lidé našťastí nikterak nepanikaří, jen ve městě člověk potkává méně lidí než obvykle. Nově také uzavřeli silnice mezi městy. V našem městě bylo k dnešnímu dni zjištěno 6 případů lidí nakažených koronavirem.

Víra vs. strach. Veřejné evangelizace tedy nejsou možné, lidé se navíc bojí hovořit s cizími lidmi. Na druhou stranu jsou však naši známí otevřenější hovořit o víře a my jim můžeme předávat naději, protože známý virus lidem nahání strach ze smrti.

Nedávno se Bůh na našich bohoslužbách dotkl jedné ženy tuvinské národnosti. Žena následně uvěřila a nyní

Malý sbor v chladném sibiřském pásu hoří po záchraně ztracených srdcí.

ji společně vedeme ke křtu. (Tuvinci se stejně jako Jakuti zabývají šamanismem a uctívají různé duchy.)

Stavba naší nové modlitebny se vlivem nenadálých okolností spojených s pandemií odsouvá na příští rok. V druhé polovině roku bychom chtěli alespoň srovnat terén, aby půda přes zimu slehla. Příští rok bychom snad, dá-li Bůh, začali stavět základy.

Koupě nového bytu. Možná jste se již dozvěděli, že zatím bydlíme v pronajatém bytě. Už dlouho přemýšlíme o koupi vlastního bytu, nicméně ceny v této oblasti jsou pro nás vysoké. Nedávno jsme však dostali nabídku, že bychom si mohli koupit byt na splátky. Rádi bychom této nabídky využili, budeme ale muset zrekonstruovat koupelnu, vyměnit shnilá okna a pořídit nějaký nábytek. Doposud totiž využíváme nábytek patřící k pronajatému bytu. Nemáme ani vlastní postele. I v tomto případě budeme vděční za vaši podporu.

Drazí přátelé a spolupracovníci, i my se za vás modlíme a děkujeme za vaše dobrá srdce, vaše modlitby a usilovnou práci. Prosím, neustávejte ve svých modlitbách a nadále se za nás modlete, aby Bůh posílil naši církev a vedl nás podle své vůle.

Pokud byste chtěli podpořit službu Ilji, prosím, použijte č. ú. 1057340/2060, v. s. 5302. ■

Nová posila do Nehemie

Představujeme vám naše nové spolupracovníky

Veroniku a Pavla Kölblovy z Brna, kteří nyní mají v rámci Nehemie na starost veškeré krátkodobé misijní výjezdy. A to jak jejich koordinaci, tak u některých i jejich pořádání a jejich samotnou realizaci. Oba mají ze svého domovského sboru (AC Brno) zkušenosti ze služby modlitbou, chválou a evangelizací. Také mají zkušenosti z krátkodobých misijních výjezdů především do oblasti Střední Ameriky.

Výjezdy chceme v maximální míře organizovat ve spolupráci s našimi "pracovníky" v zahraničí. Pavel a Veronika budují také v rámci Nehemie síť přímluvců, kteří se již nyní pravidelně modlí za naše zahraniční pracovníky. A budeme rádi, když počet modlitebníků bude stále narůstat.

Pokud máte zájem o bližší informace o krátkodobých misijních výjezdech či síti přímluvců a rádi byste se osobně zapojili, kontaktujte prosím Pavla a Veroniku, kteří vám rádi na vaše dotazy odpoví anebo v rámci vaší bohoslužby, mládeže nebo i domácí skupinky vše osobně představí. Kontakt: podpora@nehemia.cz ■

Projekty Nehemia a variabilní symboly:

- 1000 HUMANITÁRNÍ PROJEKTY
- 1001 Fond náhlé pomoci
- 1002 Irák - pomoc Jezídům
- 1003 Lékařská pomoc dětem
- 1004 Perské Bible - Irán
- 1009 Ukrajina - uprchlíci
- 1010 Pomoc uprchlíkům - obecný
- 1101 Kavkaz - kráva do každé rodiny
- 1120 Ukrajina - dětské domovy
- 1202 Děti Etiopie - Kofele
- 1203 Děti Tanzanie - Masajové
- 1204 Děti Etiopie - Jimma
- 1301 Severní Korea - pekárna
- 1302 Čína - vodovod
- 1303 Čína - humanitární pracovníci

- 2000 MISIONÁŘI
- 2101 Chorvatsko - Václav Bednář
- 2102 David Symon
- 2103 Moldavsko - práce s dětmi
- 2301 Asie - Vretonkovi
- 2302 Misijní práce mezi persky mluvícími lidmi

Platby v ČR (účty bez bankovních poplatků):
Citifin Praha • číslo účtu: 1057340/2060
(Možnost zasílat dary i v jiných měnách než jen v CZK.)
ČSOB Havířov • číslo účtu: 100113352/0300

- 2303 Wojnarovi
- 2304 Jaro Féneš
- 2305 Felagund - misie ve Střední Asii
- 2307 Eliška - jižní Asie
- 2308 MP - arabský poloostrov
- 2309 "K" - Asie
- 2501 Thomas a Marcela Hemphilovi

- 3000 PROJEKTY PRAKTICKÉ POMOCI
- 3205 Pracovní výjezd na Sibiř
- 3301 Izrael - obnova lesů na Karmelu

4000 ROZVOJ KRÁTKODOBÉ MISIE

- 5000 PODPORA NÁR. CÍRKVÍ A PASTORŮ
- 5101 Ukrajina - pastor Pavel Golub
- 5102 Ukrajina - podpora romských pastorů
- 5103 Ukrajina - pastor Konstantin Melnik
- 5104 Ukrajina - Doněcká oblast
- 5201 Etiopie - evangelisté TFM
- 5202 Etiopie - farma
- 5203 Etiopie - Bible

Sponzor: QUANTUM SOLIDUM

WWW.QUANTUMSOLIDUM.CZ

- 5301 Čína - Bible pro Čínu
- 5302 Jakutsko - Ilja a Aňa

- 6000 SPRÁVA PROJEKTŮ A PROVOZ ORGAN.
- 6004 Neurčené dary
- 6410 Mzdy a dotace na mzdy

- 8000 SERVISNÍ PODPORA MISIE
- 8104 Vzdělávací kurzy a akce
- 8201 Časopis Nehemia INFO

Redaktor Miroslava Cásková
Korektury Břetislav Dršťák
Adresa redakce Nehemia Info
 Selská 29,
 736 01 Havířov-Bludovice
 Česká republika
Telefon 595 173 715, 703 438 026
E-mail office@nehemia.cz
Web www.nehemia.cz
Facebook facebook.com/NehemiaCZ

Neváhejte a
přihlaste se!

Kairos Plánované kurzy

Míroslava Cášková

O anglickém misionáři Hudsonovi Taylorovi víme, že dlouhá léta působil v Číně. Jednou řekl: „Od dětství jsem silně vnímal, jak jsou lidé bez Krista ztraceni. Od té doby jsem svůj názor nezměnil. Naopak se mi zdá, že vše, co jsem zažíval, mé přesvědčení ještě umocňovalo. Nemohu zapomenout na to, co se stalo, když jsem jako začínající misionář představil Boží slovo panu Leeovi.“

Jednoho dne se mě zeptal: „Jak dlouho už máte v Anglii evangelium?“ Hrozně jsem se zastyděl a neurčitě naznačil, že několik století. A on s úžasem zavolal: „Cože? Několik století? Je možné, že o Ježíši víte tak dlouho a přišli jste nám o něm říci až nyní?“

Smutně pokračoval: „Můj otec hledal pravdu 20 let, a zemřel, aniž by ji poznal. Proč jste jen nepřišli dřív?“

Hudson následně vyprávěl: „Tato slova mi nedopřejí klidu, dokud na misijní dílo nevyvaložím veškeré své úsilí.“ V životě jsme získali jednu z největších milostí - poznali jsme Krista a Jeho pravdu. Na světě je však stále více než 7000 nezasažených národů, které dobrou zprávu evangelia ještě neslyšeli. Ty i já jsme součástí Božího plánu a naším úkolem je, aby evangelium dorazilo na místo záchrany včas.

ČAS NA ZMĚNU!
Kairos

Nevíte jak začít? Projděte spolu s námi kurzem Kairos, který vám pomůže vykročit a reagovat na Ježíšova slova, abychom zasáhli nezasažené a hovořili s nimi o Kristu. Kairos tě pobídne k akci. Na podzim letošního roku plánujeme kurzy Kairos v Břeclavi a Havířově. Připojte se a nahlédněte do Božího srdce z jiné perspektivy.

Čeká Tě devět inspirujících lekcí o Božím záměru a plánu s lidstvem i s Tvým životem. Teorie spojená s praxí, nezvyklé aktivity a společné modlitby a chvály.

Kairos Břeclav

1. část: 17. – 19. září (čt 16:30 – so 17:00)
2. část: 24. – 26. září (čt 16:30 – so 17:00)

Kairos Havířov

1. část: 6. – 8. listopadu (pá 16:30 – 19:00, so 8:30 – 19:00, ne 11:30 – 19:00)
2. část: 11. listopadu (16:45 – 20:30)
3. část: 20. – 22. listopadu (pá 16:30 – 19:00, so 8:30 – 19:00, ne 11:30 – 19:00)

Přihlášky a více informací na www.kurzkairos.cz.
Kurzovné 950 Kč + popřípadě ubytování a strava. ■